

Základní škola Praha 10, U Vršovického nádraží

1/950, 101 00

web: www.zsvrsovicka.cz

e-mail: info@zsvrsovicka.cz

ŠTĚSTÍ – BEZ TOHO ČLOVĚK NEMŮŽE BÝT

PŘÍBĚH PANA KARLA RŮŽIČKY A JEHO KAMARÁDA LEXY PETRÁKA

Scénář

Nahrávka 1:

*„Achtung, Achtung, nad říšským územím letí bedna s uzeným,
ich wieder hole, už je dole!“.*

Průvodní slovo 1:

Vypadá to jako legrace, ale přátelé pana Růžičky se jen chtěli na nucených pracích v bombardovaném Magdeburgu odreagovat. Práce v továrně byla těžká a pracovní doba dlouhá. Na ubytovnách vyklepávali štěnice. Stále pomýšleli na útěk domů a jen čekali na další vhodný okamžik.

Nahrávka 2

*„Tenkrát jsme bez propustky nemohli cestovat na větší vzdálenost než 100 km,
no a vzdálenost Prahy od toho města, kde jsme byli ubytováni, byla daleko větší.
Čili nám nezbývalo, než si vždy koupit jízdenku maximálně do vzdálenosti
100 km. „*

Průvodní slovo 2:

Nemohli nikde opustit nádraží, ve vybombardovaných ulicích by byli podezřelí.

Nahrávka 3:

„a to se nám jednou málem jako nevyplatilo, protože najednou přišla vojenská kontrola, tak jsme říkali: To je konec! Jenže měli jsme štěstí. A to štěstí - bez toho člověk nemůže být - to nás zachránilo, protože oni před námi začali kontrolovat ještě několik mladíků, kteří seděli vedle nás. To byli nějaký příslušníci tzv. Hitlerjugend, kteří - asi - to neměli všechno v pořádku. A tak je vzali s sebou a odváděli pryč k výslechu. No a toho jsme samozřejmě využili a honem jsme se spakovali.“

Průvodní slovo 3:

Jednou usnuli a přešli na konečnou. Další vlak jel asi za 2 hodiny. Museli se skrýt v lese a pak se vrátit.

Nahrávka 4:

„Došli jsme takhle na nádraží a najednou slyšíme velký dupot okovaných bot. Co se děje? Na nádraží, kde jsme byli sami dva, tak se přiřítily četníci - němečtí - a nějakí němečtí civilisti a ukazovali: Tady jsou, tady jsou! A oni nás pokládali za nějaké parašutisty, kteří tam byli svrženi - jako- v lese. Tak samozřejmě nás vzali do zajetí.“

Průvodní slovo 4:

Zachránila je dobrá znalost němčiny, ale ještě něco.

Nahrávka 5:

„ že jsme měli tovární legitimaci, kde nebylo napsáno, kde jsme ubytováni a kde pracujeme. My jsme oba znali dost dobře německy, abychom mohli vysvětlit těm četníkům, že jsme se tam octli omylem, že jsme jeli původně navštívit naše kamarády. Takže se teď musíme vrátit zpátky do práce, protože jinak bychom nestačili tu směnu.“

Závěr:

Měli zase dvojí štěstí: Z gestapa v Kamenici to nějaký opilý voják potvrdil a v Praze měla náhodou pobočku jejich německá továrna.

Tam se svými doklady mohli nastoupit, nemuseli se tedy do konce války skrývat a nehrozilo jim už zatčení.

PROJEKT PŘÍBĚHY NAŠICH SOUSEDŮ

**ZPRACOVALI ŽÁCI ZŠ U VRŠOVICKÉHO NÁDRAŽÍ
VE ŠKOLNÍM ROCE 2018/19**

František Sojka

Lucián Šedivý

Jakub Šálek

a

Tadeáš Kupka

POD VEDENÍM

Mgr. Lenky Chocholoušové